

Bruksela, 14 kwietnia 2015 r.
(OR. en)

7166/15
ADD 1

PV/CONS 13
JAI 172
COMIX 123

PROJEKT PROTOKOŁU

Dotyczy: **3376.** posiedzenie Rady Unii Europejskiej (**WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE**), które odbyło się w Brukseli w dniach 12–13 marca 2015 r.

PUNKTY PORZĄDKU OBRAD OTWARTYCH DLA PUBLICZNOŚCI¹

Strona

OBRADY USTAWODAWCZE

PUNKTY A (dok. 6864/15 PTS A 19)

1. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego [pierwsze czytanie] (AU)..... 3

PUNKTY B (dok. 6863/15 OJ/CONS 13 JAI 159 COMIX 104)

3. Sprawy różne 3
8. Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) [pierwsze czytanie] 4
9. Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej ... 8
10. Wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie tymczasowej pomocy prawnej dla podejrzanych lub oskarżonych, którzy zostali pozbawieni wolności, oraz w sprawie pomocy prawnej w ramach postępowania dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania [pierwsze czytanie] 9
11. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (EUROJUST) [pierwsze czytanie] 9
12. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 [pierwsze czytanie]..... 10
13. Sprawy różne 11

*

*   *

---

¹ Obrady nad aktami ustawodawczymi Unii (art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej), inne obrady Rady otwarte dla publiczności oraz debaty jawne (art. 8 regulaminu wewnętrznego Rady).

OBRADY USTAWODAWCZE

(Obrady otwarte dla publiczności zgodnie z art. 16 ust. 8 Traktatu o Unii Europejskiej)

PUNKTY A

1. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1346/2000 w sprawie postępowania upadłościowego [pierwsze czytanie] (AU)

- Przyjęcie
    - a) stanowiska Rady w pierwszym czytaniu
    - b) uzasadnienia Rady
- 6583/15 CODEC 253 JUSTCIV 36 EJUSTICE 16
16636/14 JUSTCIV 319 EJUSTICE 123 CODEC 2464
+ COR 1 (hr)
+ REV 1 (sv)
+ REV 2 (dk)
+ REV 3 (es)
+ REV 4 (pl)
+ ADD 1

punkt zatwierdzony przez Coreper, część II, w dniu 4 marca 2015 r.

Rada zatwierdziła swoje stanowisko w pierwszym czytaniu zgodnie z art. 294 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zgodnie ze stosownymi protokołami załączonymi do Traktatów delegacja Danii nie uczestniczyła w głosowaniu. (Podstawa prawna: art. 81 TFUE).

PUNKTY B

3. Sprawy różne

- **Przekazane przez prezydencję informacje na temat bieżących wniosków ustawodawczych**

Rada odnotowała przekazane przez prezydencję informacje na temat osiągniętych postępów i przewidzianych dalszych kroków w związku z wnioskami ustawodawczymi: wnioskiem w sprawie dyrektywy o studentach i naukowcach, wnioskiem zmieniającym rozporządzenie Dublin w odniesieniu do osób małoletnich bez opieki oraz wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie CEPOL-u.

8. Wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) [pierwsze czytanie]

– Częściowe podejście ogólne¹

6833/15 DATAPROTECT 26 JAI 156 MI 144 DRS 18 DAPIX 30 FREMP 45
COMIX 102 CODEC 295

+ COR 3

6834/15 DATAPROTECT 27 JAI 157 MI 145 DRS 19 DAPIX 31 FREMP 46
COMIX 103 CODEC 296

+ COR 1

+ COR 2

Rada przeprowadziła długą i szczegółową debatę na temat przedstawionego przez prezydencję projektu tekstu rozdziału II, VI i VII. W trakcie debaty znacząca większość delegacji wyraziła poparcie dla częściowego podejścia ogólnego dotyczącego tych rozdziałów, pod następującymi trzema warunkami:

- i) nic nie jest uzgodnione, dopóki nie jest uzgodnione wszystko, a zatem częściowe podejście ogólne nie wyklucza ewentualnych przyszłych zmian w tekście wstępnie uzgodnionych artykułów w celu zapewnienia ogólnej spójności rozporządzenia;
- ii) częściowe podejście ogólne pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich kwestii horyzontalnych; oraz
- iii) częściowe podejście ogólne nie uprawnia prezydencji do podjęcia nieformalnych rozmów trójstronnych z Parlamentem Europejskim.

Jednocześnie kilka delegacji wyraziło pewne obawy. Dotyczyły one zwłaszcza – odnośnie do rozdziału II – konieczności horyzontalnego dopasowywania do innych części rozporządzenia oraz – odnośnie do mechanizmu kompleksowej obsługi – potrzeby zapewnienia skuteczności przyszłej Europejskiej Rady Ochrony Danych poprzez zarządzanie jej obciążeniem pracą. Niemcy i Austria złożyły oświadczenia przedstawione poniżej.

Podsumowując, przewodniczący stwierdził, że osiągnięto częściowe podejście ogólne w sprawie projektu tekstu rozdziału II, VI i VII. Na szczeblu technicznym prowadzone będą prace nad pozostałymi częściami rozporządzenia, co do których nie osiągnięto jeszcze częściowego podejścia ogólnego, a także nad horyzontalnym przeglądem całego rozporządzenia z myślą o ulepszeniu projektu tekstu. Powinno to również umożliwić przedyskutowanie celowości klauzuli przeglądowej odnoszącej się do potrzeby wprowadzenia mechanizmu, który sprawiłby, że przyszła Europejska Rada Ochrony Danych byłaby mniej obciążona pracą,

Oświadczenie Niemiec

w sprawie rozdziału II i rozdziału VI wniosku dotyczącego ogólnego rozporządzenia o ochronie danych w wersji przedstawionej w dokumentach Rady: 6833/15, 6833/15 COR 3, 6834/15 i 6834/15 COR 1

„Niemcy wyraźnie popierają zamiar zakończenia negocjacji za prezydencji łotewskiej, dlatego też opowiadają się za częściowym podejściem ogólnym dotyczącym rozdziału II, VI i VI na warunkach przedstawionych w trzecim z tych dokumentów, bez względu na ciągle jeszcze nierozstrzygnięte kwestie wymienionych poniżej.

Niemcy wyrażają zgodę na podejście ogólne dotyczące rozdziału II przy założeniu, że kwestie, o których mowa w art. 5 i 6, są centralnymi kwestiami przekrojowymi, którymi trzeba się będzie zająć ponownie w ostatecznych dyskusjach na szczepku Rady, zgodnie z zastrzeżeniem ogólnym i bez przesądzania o ich wyniku. Niemcy uważają jednak, że istotne jest, by przepisy te utrzymały obecny poziom ochrony niezależnie od wprowadzanych zmian i zabezpieczenia swobód gospodarczych. W związku z tym jesteśmy zdania, że konieczne jest doprecyzowanie tych tak ważnych punktów.

W art. 5 ust. 1 lit. b) i w art. 6 ust. 2 (rozdział II) ujęte są **przepisy dotyczące przetwarzania w obszarach uprzywilejowanych** (cele archiwizacyjne w interesie publicznym lub cele naukowe, statystyczne lub historyczne). Przetwarzaniu odbywającemu się w tych celach nadano priorytet względem praw podmiotu danych – bez wyjątku i bez konieczności ważenia interesów w poszczególnych przypadkach. Niemcy chciałyby wspomnieć tutaj o nierozstrzygniętej jeszcze kwestii tego, jak pogodzić uprzywilejowanie absolutne z prawami przysługującymi podmiotowi danych, a zwłaszcza z prawem podstawowym do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego (art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) oraz prawem podstawowym do ochrony danych osobowych (art. 16 ust. 1 TFUE, art. 8 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej). Należałoby zauważyć, że przetwarzanie danych do celów naukowych, statystycznych lub historycznych może być również prowadzone przez podmioty prywatne. Z tego też powodu Niemcy uważają, że niezbędne jest ograniczenie przywileju przyznanego art. 5 ust. 1 lit. b).

Pomimo powtarzających się dyskusji Rada nie była w stanie wypracować wspólnego rozumienia zasady **celowości**, zwłaszcza w przypadku przetwarzania do dalszych celów zgodnych z celem pierwotnym, dla którego dane te zostały zebrane. Kwestia ta jest jednak centralnym punktem całego rozporządzenia. W związku z tym Niemcy są zdania, że nadal niezbędne jest określenie ponad wszelką wątpliwość:

- warunków, które decydują o zgodności dalszego przetwarzania z celem pierwotnym; oraz
- czy dalsze przetwarzanie w celu zgodnym z celem, dla którego dane zostały zebrane, wymaga odrębnej podstawy prawnej.

Niemcy opowiadają się za oparciem rozporządzenia na jasno zdefiniowanym rozumieniu zgodności. Niemcy wielokrotnie proponowały zatem usunięcie art. 6 ust. 3a i – zamiast niego – wprowadzenie jego treści do motywu, w sposób bardziej konkretny.

I wreszcie: Niemcy ponownie zwracają się o przywrócenie art. 6 ust. 1 lit. f) zdanie drugie. Z rozporządzenia musi jasno wynikać, że klauzula wyważająca interesy zawarta w art. 6 ust. 1 lit. f) nie może być wykorzystywana jako podstawa prawna w sektorze publicznym; podobnie jasny przepis jest również niezbędny w przypadku art. 6 ust. 4 zdanie drugie. W tym kontekście Niemcy przypominają kompromis osiągnięty w Radzie co do swobody, jaką ogólne rozporządzenie o ochronie danych ma zapewniać państwom członkowskim, zgodnie z art. 1 ust. 2a i art. 6 ust. 3, w zakresie tworzenia podstawy prawnej dla przetwarzania danych w sektorze publicznym, która będzie dokładniej i konkretniej określała warunki interwencji”.

Dotyczy rozdziału VI

„Niemcy zwracają uwagę, że nie jest wskazane, by organy nadzorcze wykonywały wszystkie uprawnienia nadzorcze wymienione w **art. 53** wobec podmiotów publicznych, które w zasadzie podlegają nadzorowi eksperckiemu lub prawnemu, a także nadzorowi sądowemu”.

Oświadczenie Austrii

„Austria nie jest w stanie zatwierdzić obecnego stanu negocjacji w formie częściowego podejścia ogólnego odnoszącego się do przepisów rozdziału II, gdyż naszym zdaniem nierozwiązane pozostają między innymi następujące kwestie:

Odnosnie do art. 6 ust. 1 lit. f) (»uzasadniony interes« jako podstawa przetwarzania zgodnego z prawem)

Austria podkreśla, że jej zdaniem pojęcie »uzasadnionego interesu« w wersji obecnie przedstawionej w art. 6 ust. 1 lit. f) projektu rozporządzenia nie spełnia warunków skutecznej ochrony praw i wolności podmiotu danych, które to warunki wynikają z Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ani też nie oddaje wystarczająco wymogów podstawowej zasady, jaką jest pewność prawa.

Naszym zdaniem zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. f) interes administratora nie musi być nadrzędny względem interesów podmiotu danych. Zgodnie z obecnym brzmieniem przetwarzanie danych osobowych można uznać za zgodne z prawem już wtedy, gdy administrator odwołuje się do »uzasadnionego interesu« równie ważnego jak interes podmiotu danych. W takiej sytuacji to ten ostatni musiałby ewentualnie wykazać, że w danym przypadku jego prawo do ochrony danych ma charakter nadrzędny względem »uzasadnionego interesu« zakładanego przez administratora. Takiego ciężaru dowodu po stronie podmiotu danych nie można uznać za zgodny z fundamentalnym charakterem prawa ochrony danych. Obecne brzmienie motywu 38, 38a, 39 i 40 dowodzi, że takie wątpliwości są całkowicie uzasadnione. Dotyczy to zwłaszcza sposobu potraktowania »marketingu bezpośredniego« w motywie 39, którego to sposobu zaakceptować nie można.

W tym kontekście Austria wzywa do wprowadzenia w art. 6 ust. 1 lit. f) zmian, które dodałyby wymóg, by uzasadniony interes administratora był wyraźnie dominujący i by administrator miał obowiązek właściwego udokumentowania tego interesu. Ze szczegółami tego wywodu można się zapoznać w naszej propozycji przedstawionej w dok. Rady nr 6741/15 z 3 marca 2015 r.

Odnosnie do art. 6 ust. 2 i art. 9 ust. 2 lit. i) (»przetwarzane do celów archiwizacyjnych, historycznych, statystycznych lub naukowych«)

Naszym zdaniem projekt rozporządzenia nie przewiduje żadnej harmonizacji w obszarze celów archiwizacyjnych, statystycznych, historycznych lub naukowych. Oznacza to, że art. 6 ust. 2 i art. 9 ust. 2 lit. i) jako takie nie mogą być uznawane za wystarczającą podstawę prawną dla przetwarzania danych osobowych. A zatem prawo Unii lub prawo państwa członkowskiego musi określić warunki, na jakich zgodnie z prawem w ramach ogólnych przedmiotowego rozporządzenia można zbierać i przetwarzać dane osobowe, a także musi określić odpowiednie gwarancje. Art. 83 rozporządzenia pozwala im jednak ustanowić odstępstwa od niektórych artykułów. Aby zapewnić wspólne rozumienie art. 6 ust. 2 omawianego powyżej, do tekstu rozporządzenia należy wprowadzić odpowiedni motyw.

Oдноśnie do art. 6 ust. 3 i art. 9 ust. 5 (»obowiązki wynikające z art. 8 Karty praw podstawowych w związku z orzecznictwem dotyczącym art. 8 EKPC«)

Przy tej okazji Austria przypomina oświadczenie do protokołu 3354. posiedzenia Rady odnoszące się do obowiązku UE i państw członkowskich – wynikającego z art. 8 Karty praw podstawowych w związku z orzecznictwem dotyczącym art. 8 EKPC – polegającego na wprowadzeniu przepisów rządzących przetwarzaniem danych osobowych i, w stosownych przypadkach, ograniczających to przetwarzanie przez podmioty prywatne do celów prywatnych tak dalece, jak to konieczne dla zachowania równowagi między prawem danej osoby do ochrony danych a potrzebą przetwarzania danych przez administratorów w sektorze prywatnym. W tym celu przywołujemy austriacką propozycję dotyczącą art. 82b (zob. dok. 15768/14) oraz propozycję dotyczącą stosownego akapitu w art. 6 ust. 3 i odpowiadającego mu motywu 35a przedstawioną w dok. Rady nr 6741/15 z 3 marca 2015 r.

Oдноśnie do art. 6 ust. 3a i art. 4 (»dalsze przetwarzanie«)

Austria podkreśla, że pojęcie »dalszego przetwarzania«, o którym mowa obecnie w art. 5 ust. 1 lit. b), art. 6 ust. 3a i 4, należy uznać za szczególny podzbiór przetwarzania zgodnego z prawem, które zasługuje na uprzywilejowane traktowanie. Po pierwsze, z uwagi na to, że »cel, którym jest dalsze przetwarzanie«, jest bardzo bliski celowi, dla którego określone dane zostały pierwotnie zebrane (»zgodny cel«), a po drugie, z uwagi na to, że przetwarzanie jest prowadzone przez tego samego administratora. Wszelkie »dalsze przetwarzanie«, które nie wchodzi w zakres art. 6 ust. 3a, ma być prowadzone w oparciu o podstawę prawną, jaką jest art. 6 ust. 1 lit. a)–e).

Art. 6 ust. 1 lit. f) nie może być jednak akceptowany jako podstawa prawna dalszego przetwarzania w przypadku celów niezgodnych. Wywołałoby to poważne ryzyko obchodzenia wymogów określonych w art. 6 ust. 3a i zasady celowości. Ostatnie zdanie art. 6 ust. 4 również koliduje z naszym spojrzeniem na art. 6 ust. 1 lit. f). Dlatego też ogromne znaczenie ma skreślenie zdania drugiego z art. 6 ust. 4 w brzmieniu przedstawionym w dokumencie Rady nr 6834/15 (+COR 1 i 2).

Oдноśnie do art. 8 (»przetwarzanie danych osobowych dziecka«)

Jeśli chodzi o kwestię szczególnej ochrony dzieci, Austria jest zdania, że art. 8 powinien utrzymać pewne znaczenie regulacyjne w rozumieniu zapewnienia pewnej minimalnej harmonizacji w całej Unii. Dlatego też zdecydowanie opowiadamy się za przywróceniem konkretnego progu wiekowego. Co do szczególnej sytuacji, jaką jest udzielenie zgody przez osobę sprawującą odpowiedzialność rodzicielską nad dzieckiem, stoimy na stanowisku, że dziecko, po osiągnięciu pełnoletności, powinno uzyskać prawo sprzeciwu wobec wszelkiego dalszego przetwarzania danych. Zgoda udzielona przez osobę sprawującą odpowiedzialność rodzicielską musi zatem być ograniczona czasowo w związku z osobistym charakterem, jakie ma prawo ochrony danych.

Ponadto sprzeciwiamy się proponowanemu uzupełnieniu motywu 29 (zdanie drugie), gdyż nie wnosi ono żadnej wartości dodanej, jeśli chodzi o właściwe rozumienie art. 8, a dodatkowo mogłoby ono zostać niepoprawnie zrozumiane – w ten sposób, że takie metody zbierania danych należałoby w jakiś sposób postrzegać jako »najnowocześniejsze«.

Co nas ponadto uderza, to fakt, że szczególna ochrona dziecka przewidziana w art. 8 jest ograniczona do sytuacji, w których usługi społeczeństwa informacyjnego są oferowane bezpośrednio dziecku. Austria nie widzi żadnego uzasadnienia dla tak wąskiego podejścia. Zbieranie danych osobowych od dzieci może także mieć miejsce w kontekście mediów niecyfrowych, i rozszerzona ochrona dzieci powinna mieć zastosowanie również do tego typu operacji przetwarzania. Sugerujemy zatem, by skreślić słowa »w związku z usługami społeczeństwa informacyjnego«.

Odnosnie do art. 14 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 4 (»informowanie podmiotu danych w przypadku dalszego przetwarzania«)

Ostatnie dyskusje na różnych szczeblach UE pokazały, że konieczne jest doprecyzowanie tekstu, dzięki któremu ustanowiony zostanie wyraźny obowiązek administratora polegający na informowaniu podmiotu danych, w przypadku dochodzi do dalszego przetwarzania w celu niezgodnym z celem, dla którego dane zostały pierwotnie zebrane. Taki obowiązek zwiększyłby przejrzystość dalszego przetwarzania i wzmocniłby wykonywanie praw podmiotów danych w przypadku operacji dalszego przetwarzania. Z tego względu Austria sugeruje wprowadzić do art. 14 ust. 1 następujący tekst: »W przypadku gdy dane osobowe dotyczące podmiotu danych są zbierane od podmiotu danych, administrator – w momencie gdy dane osobowe są pozyskiwane, a w razie dalszego przetwarzania danych osobowych zgodnie z art. 6 ust. 4 przed rozpoczęciem pierwszej operacji lub zestawu operacji wykonywanych na danych osobowych do celów dalszego przetwarzania niezgodnego z celem, dla którego dane osobowe zostały zebrane – podaje podmiotowi danych następujące informacje: (...)«.

Odnosnie do art. 23c (pseudonimizacja)

Austria stoi na stanowisku, że kwestia »pseudonimizacji« nadal budzi pewne wątpliwości. Pojęcie »pseudonimizacji« należy rozważać jako jedno z ewentualnych narzędzi służących zwiększeniu bezpieczeństwa danych. A zatem jeżeli pseudonimizacja jest stosowana w sferze biznesowej tego samego administratora, nigdy nie może ona usprawiedliwiać zmniejszenia innych obowiązków określonych w rozporządzeniu. Jakikolwiek przywilej jest do zaakceptowania wyłącznie w przypadku przetwarzania spseudonimizowanych danych przez administratora innego niż administrator pierwotnie zbierający i przetwarzający te dane, który jest w związku z tym jedynym podmiotem będącym w stanie powiązać dane z konkretnymi osobami. Z tego względu Austria wzywa do skreślenia motywu 23c – zupełnie wprowadzającego w błąd – z myślą o poprawnym stosowaniu definicji »pseudonimizacji« przewidzianej w art. 4 ust. 3b.

Dalsze uwagi na temat innych kwestii i dalsze szczegóły można znaleźć w naszych propozycjach przedstawionych w dokumencie Rady nr 6741/15 z 3 marca 2015 r.”.

9. Wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej

- Debata orientacyjna
- Stan prac

6318/1/15 REV 1 EPPO 18 EUROJUST 48 CATS 33 FIN 126 COPEN 54 GAF 4

Rada odnotowała:

- szerokie poparcie dla podstawowych zasad modelu transakcji z Prokuraturą Europejską zaproponowanego przez prezydencję, choć niektóre delegacje mają pewne wątpliwości do niektórych jego aspektów;
- że kwestia ta powinna zostać jeszcze przeanalizowana na szczeblu eksperckim z myślą o znalezieniu rozwiązania odpowiadającego wszystkim.

10. Wniosek w sprawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie tymczasowej pomocy prawnej dla podejrzanych lub oskarżonych, którzy zostali pozbawieni wolności, oraz w sprawie pomocy prawnej w ramach postępowania dotyczącego europejskiego nakazu aresztowania [pierwsze czytanie]

– Podejście ogólne

6603/15 DROIPEN 20 COPEN 62 CODEC 257

+ COR 1 (de)

Rada osiągnęła podejście ogólne w sprawie tego wniosku w wersji przedstawionej w dok.

6603/15. Belgia, Bułgaria, Francja, Włochy, Portugalia, Hiszpania i Litwa złożyły

oświadczenie przedstawione poniżej. Holandia wycofała zastrzeżenie parlamentarne.

Oświadczenie Belgii, Bułgarii, Francji, Włoch, Portugalii, Hiszpanii i Litwy

„Belgia, Bułgaria, Francja, Włochy, Portugalia, Hiszpania i Litwa przypominają o swoim zobowiązaniu do zapewnienia skuteczności praw uznanych w dyrektywach, które stanowią realizację harmonogramu działań w zakresie praw procesowych w postępowaniu karnym.

Państwa te uważają, że przyszła dyrektywa dotycząca pomocy prawnej musi umożliwiać wszystkim obywatelom Unii Europejskiej skuteczne korzystanie w praktyce z prawa dostępu do adwokata, które to prawo zapisano w dyrektywie 2013/48/UE.

Państwa te ubolewają, że podejście ogólne dotyczące projektu dyrektywy, przedłożone w dniu 13 marca 2015 r. Radzie w składzie ministrów sprawiedliwości, nie pozwala na osiągnięcie tego celu, gdyż zawęża jej zakres zastosowania poprzez wprowadzenie szeroko zakrojonych uznaniowych odstępstw.

Państwa te nie chcą jednak sprzeciwiać się przyjęciu tego podejścia ogólnego, gdyż pragną, by proces ustawodawczy dalej się toczył i by w ramach rozmów trójstronnych nadal prowadzone były dyskusje z Parlamentem Europejskim i Komisją”.

11. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (EUROJUST) [pierwsze czytanie]

– Podejście ogólne

6643/15 EUROJUST 59 EPPO 20 CATS 37 COPEN 67 CODEC 266 CSC 49

+ REV 1 (sl)

Rada osiągnęła podejście ogólne w sprawie tego wniosku w wersji przedstawionej w dok.

6643/15. Austria złożyła oświadczenie zamieszczone poniżej.

Oświadczenie Austrii

„Austria interpretuje przepisy podejścia ogólnego w sprawie rozporządzenia o Eurojuście dotyczące uprawnień przedstawicieli krajowych (art. 8 ust. 1a, 2 i 3 oraz motyw 11a) zgodnie z art. 85 TFUE, a zwłaszcza jego ust. 2, który stanowi: »W ramach ścigania, o którym mowa w ustępie 1, i bez uszczerbku dla artykułu 86, czynności urzędowe w postępowaniu sądowym są dokonywane przez właściwych urzędników krajowych«, w następujący sposób:

Przedstawiciel krajowy działa w charakterze »właściwego urzędnika krajowego« w rozumieniu art. 85 ust. 2 TFUE, gdy stosuje uprawnienia przewidziane w art. 8 ust. 1a, 2 i 3.

Gdyby interpretować te przepisy odwrotnie, tj. gdyby zrezygnować z podwójnej funkcji przedstawiciela krajowego, jego czynności proceduralne musiałyby być uznawane za czynności jednostek organizacyjnych w rozumieniu art. 263 TFUE.

W związku z powyższym Austria uważa, że podwójna funkcja przedstawiciela krajowego – która jest obecnie regulowana zwłaszcza art. 9a ust. 1 decyzji Rady 2002/187/WSiSW z dnia 28 lutego 2002 r. zmienionej decyzją Rady 2009/426/WSiSW z dnia 16 grudnia 2009 r. – została w podejściu ogólnym w sprawie rozporządzenia o Eurojuście zachowana”.

12. Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie promowania swobodnego przepływu obywateli i przedsiębiorstw poprzez uproszczenie przyjmowania określonych dokumentów urzędowych w Unii Europejskiej i zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1024/2012 [pierwsze czytanie]

- Częściowe podejście ogólne²
6812/15 JUSTCIV 40 FREMP 36 CODEC 283
+ ADD 1

Rada:

- a) zatwierdziła pakiet kompromisowy dotyczący częściowego podejścia ogólnego przedstawiony w addendum do dok. 6812/15;
- b) wezwała do prowadzenia prac nad pozostałymi artykułami, w tym art. 18 ust. 2b, motywami i wielojęzycznymi standardowymi formularzami określonymi w załącznikach do przyszłego rozporządzenia, tak by mogły zostać sfinalizowane na szczeblu technicznym jak najszybciej po posiedzeniu Rady; oraz
- c) odnotowała, że kwestia tego, czy nadal potrzebne jest wspólne oświadczenie Rady i Komisji co do kompetencji zewnętrznej, będzie jeszcze rozważana; Rada jest zdania, że kwestia ta mogłaby w razie konieczności zostać ponownie omówiona na posiedzeniu w czerwcu 2015 r.

---

² Przyjmując podejście ogólne po przyjęciu przez Parlament Europejski stanowiska w pierwszym czytaniu, Rada nie działa w sposób przewidziany w art. 294 ust. 4 i 5 TFUE.

13. Sprawy różne

- **Przekazane przez prezydencję informacje na temat bieżących wniosków ustawodawczych**

Prezydencja poinformowała Radę o aktualnym stanie negocjacji dotyczących projektu dyrektywy o ochronie danych.
